

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 29/09

2 kwietnia 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-431/07 P

Bouygues SA, Bouygues Télécom SA / Komisja, Republika Francuska, Orange France SA, Société française du radiotéléphone - SFR

OBNIŻENIE Z MOCĄ WSTECZNĄ OPŁAT NALEŻNYCH OD ORANGE I SFR Z TYTUŁU LICENCJI UMTS NIE STANOWI POMOCY PAŃSTWA

Sąd nie naruszył prawa orzekając, że Komisja słusznie uznała, iż środek polegający na wyrównaniu wysokości opłat należnych od Orange i SFR z opłatami należnymi od Bouygues Télécom nie stanowi pomocy państwa, i że nie naruszyła ona w ten sposób zasady niedyskryminacji

W lipcu 2000 r. rząd francuski ogłosił przetarg w celu udzielenia czterech licencji na wprowadzenie we Francji metropolitalnej systemów łączności ruchomej i bezprzewodowej UMTS (Universal Mobile Telecommunications System).

Zważywszy, że zostały złożone i przyjęte jedynie dwie oferty, mianowicie SFR oraz France Télécom, przekształconej w Orange, konieczne okazało się ogłoszenie dodatkowego przetargu, który miał doprowadzić do wydania nieprzyznanych licencji i zapewnić rzeczywistą konkurencję.

Nie czekając na ogłoszenie dodatkowego przetargu, dwie pierwsze licencje udzielone SFR i Orange zostały wydane po uiszczeniu opłaty w całkowitej kwocie 4,95 miliarda EUR.

W następstwie ogłoszenia dodatkowego przetargu, w dniu 3 grudnia 2002 r. udzielono trzeciej licencji UMTS spółce Bouygues Télécom. Wobec braku innych ofert czwarta licencja nie została udzielona.

Ponadto, zarządzeniami z dnia 3 grudnia 2002 r. odnoszącymi się odpowiednio do SFR i Orange, władze francuskie zmieniły między innymi przepisy dotyczące opłat za korzystanie i zarządzanie częstotliwościami w celu ich ujednoczenia z opłatami znajdującymi zastosowanie do Bouygues Télécom (20 lat zamiast 15 lat oraz obniżenie warunków finansowych, mianowicie 619 milionów EUR zamiast 4,95 miliarda, plus odsetek od uzyskanego obrotu).

W styczniu 2003 r. Bouygues Télécom wniosła do Komisji skargę dotyczącą stosowania z mocą wsteczną nowych warunków w odniesieniu do Orange i SFR, co stanowiło jej zdaniem pomoc państwa.

Decyzją z dnia 20 lipca 2004 r. Komisja oddaliła skargę Bouygues Télécom z powodu braku dowodów na to, by dwóch pozostałych operatorów odniosło jakkolwiek korzyść. Ponadto, Komisja uznała, że środek polegający na wyrównaniu wysokości opłat nie miał charakteru dyskryminującego oraz że władze francuskie zastosowały się do zobowiązania wynikającego z prawa wspólnotowego.

Bouygues Télécom wniosła skargę przeciw tej decyzji do Sądu Pierwszej Instancji, który w wyroku z dnia 4 lipca 2008 r. potwierdził co do zasady ważność decyzji Komisji.

Bouygues Télécom wniosła do Trybunału Sprawiedliwości odwołanie od wyroku Sądu. Twierdzi ona, że licencje mają wartość rynkową, oraz że obniżając kwotę opłat państwo umorzyło część przysługujących mu wierzytelności, przyznając tym samym oddziałującą selektywnie korzyść na rzecz Orange i SFR.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku, Trybunał Sprawiedliwości, co do zasady, utrzymał w mocy wyrok Sądu w zakresie w jakim uznał on, że władze francuskie, zmieniając poziom opłat należnych od Orange i SFR z tytułu pierwszych licencji UMCS, nie przyznały tym operatorom pomocy państwa.

W pierwszej kolejności Trybunał stwierdził, że władze francuskie zdecydowały o udzieleniu licencji w drodze procedury selekcji porównawczej. Jak stwierdził Sąd, władze francuskie znalazły się w sytuacji wymagającej poszukiwania innych licencjobiorców wyłącznie z powodu częściowego niepowodzenia pierwszego przetargu, który uniemożliwił udzielenie dostatecznej liczby licencji, aby zapewnić rzeczywistą konkurencję na rynku usług telekomunikacyjnych UMTS.

W tych okolicznościach **umorzenie wierzytelności wynikające z zastosowania środka polegającego na wyrównaniu z mocą wsteczną opłat UMTS należnych od Orange i SFR do poziomu opłat wymaganych od Bouygues Télécom było nieuniknione z uwagi na strukturę systemu prawa telekomunikacyjnego.**

Z jednej strony zgodnie z tym, co przewiduje prawo wspólnotowe, tego rodzaju rozwiązanie pozwalało na zmniejszenie ryzyka opóźnionego uruchomienia usług UMTS, ponieważ dawało ono gwarancję udzielenia przynajmniej dwóch licencji w terminie do dnia 1 stycznia 2002 r., czyli do daty uruchomienia systemu UMCS, .

Z drugiej strony, rozwiązanie to pozwalało na uniknięcie sytuacji, w której trzej operatorzy byliby dyskryminowani, ponieważ wyrównanie opłat miało na celu właśnie uwzględnienie faktu, że w momencie udzielenia licencji Bouygues Télécom żaden z trzech operatorów z powodów niezależnych od ich woli nie miał jeszcze dostępu do rynku z tym skutkiem, iż ich sytuacja była z tego względu porównywalna.

W związku z powyższym, Sąd nie naruszył prawa orzekając, że rezygnacja z pomnożenia zasobów państwowych nie mogła stanowić pomocy państwa.

Trybunał potwierdził również, że Sąd nie naruszył prawa stwierdzając brak dyskryminacji, ponieważ trzech zainteresowanych operatorów znajdowało się w takiej

samej sytuacji w świetle celu realizowanego przez dyrektywę 97/13¹, to jest zapewnienia, że operatorzy będą mieli dostęp do rynku UMTS na takich samych zasadach.

Choć prawdą jest, że licencja przedstawia wartość gospodarczą, to wartość ta uzależniona jest jednak od momentu dostępu do rynku każdego z zainteresowanych operatorów. Zgodnie z orzeczeniem Sądu w dniu 3 grudnia 2002 r. tj. w dniu udzielenia licencji Bouygues Télécom, Orange i SFR nie miały możliwości uruchomienia usług UMTS, a tym samym korzystania z licencji z powodów niezależnych od ich woli, mianowicie ze względu na trudności wynikające z samej technologii UMTS i warunków gospodarczych niesprzyjających jej rozwojowi.

W konsekwencji wartość gospodarcza licencji udzielonych Orange i SFR nie może być wyższa od wartości licencji udzielonej Bouygues Télécom wyłącznie ze względu na fakt, że zostały one udzielone wcześniej.

W konsekwencji odwołanie wniesione przez grupę Bouygues Télécom zostało oddalone.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : DE, EN, ES, EL, FR, IT, NL. PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-202/07 P>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

¹ Dyrektywa 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, s. 15).